בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', ה' בניסן תשס"ב (18 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום – **ה' בניסן** – בשנת תרצ"ג (1933-5693), "**חרם אחד באפריל**" בגרמניה הנאצית – הפעולה הכל-ארצית הראשונה נגד יהודי גרמניה אחרי השתלטות הנאצים. הכרזת החרם הכלכלי על יהודי גרמניה תוארה כפעולת תגמול ואתראה כלפי יהדות העולם, שתחדל ממה שנתכנה בפי הנאצים 'תעמולת זוועה' וחרם כלכלי בחוץ-לארץ נגד 'גרמניה החדשה'. מעשי הטרור של הס"א נגד יריבים פוליטיים ויהודים בחודשים הראשונים אחר עליית הנאצים לשלטון אכן עוררו פרסום נרחב ופעולות של מחאה ציבורית ברחבי העולם, אך דווקא המוסדות והארגונים היהודיים נקטו בד"כ קו זהיר, מחשש לפגיעה חוזרת ביהודי גרמניה.
לפי התכנון, ביום שבת, 1 באפריל, בשעה 10 בבוקר, נועד החרם להתחיל 'במכה אחת' בכל עיר ועיירה, עד לכפר הקטן ביותר. למעשה התחילו פעולות חרם בכמה מקומות ביום או בערב הקודם – המשך ישיר של פעולות הטרדה והחרמה כלכלית שנמשכו ברציפות גם בשבועות שקדמו לחרם ה'רשמי'. המתכונת היתה אחידה: משמרות של נאצים במדים, לעתים חמושים ברובים, הוצבו לפני כל חנות או בית-עסק אחר של יהודים ומנעו את כניסת הקונים. למרות ההוראה שלא לפגוע בעסקים של יהודים אזרחי-חוץ, רבו במיוחד הפגיעות ביהודים ממוצא מזרח-אירופי, שגרו במרוכז ברבעים עניים של הערים.
לצד חנויות המסחר, היו המקצועות החופשיים מטרה מיוחדת לפעולות ההחרמה. בפתחי משרדיהם של עורכי-הדין ומרפאות הרופאים היהודיים הוצבו משמרות החרם. כבר ביום שלפני החרם הוציאו בפרוסיה ובאוואריה את המשפטנים היהודים ל'חופשה' ואסרו עליהם את הכניסה לבתי-המשפט כדי 'לשמור על בטחונם ועל הסדר הציבורי'.
... היה החרם אות זינוק ברור וגלוי לעין כל לתהליך רצוף וממושך של צעדי חרם ודחיקה, שנועדו לערער את בסיס קיומה הכלכלי של יהדות גרמניה. פעולות טרור, החרמה ואפלייה, שניתן היה לפרשן לפני המועד ההוא כ'פעולות פרטיות' או 'מבודדות', קיבלו בחרם לגיטימציה ממוסדות המפלגה והממשלה הגבוהים ביותר. היה יום החרם הזה פתיחה והכנת הקרקע לתחיקה הממשלתית המפלה שנחקקה כשבוע לאחר מכן נגד בעלי המקצועות החופשיים ופקידי המדינה היהודים ולמסע דחיקה מינהלי ותעמולתי נגד כלל עיסוקיהם הכלכליים של יהודי גרמניה. [האנציקלופדיה של השואה]

***

<u>מדור "שואלים ודורשים"</u>[המשך]**:**

לפיכך תיקנו שבנוסף לביטול החמץ יערכו בדיקת חמץ, כדי לבער את כל החמץ מן הבית. (בין פעולות הבדיקה שיש לערוך לקראת החג), **לדעת כמה פוסקים צריכים לבדוק גם את כל הספרים דף אחר דף, מפני שאולי בטעות נפל לתוכם פרור חמץ, וכיוון שלדעתם בדיקת חמץ נועדה לבער כל פרור חמץ, ממילא צריך לבדוק את דפי הספר שמא יש שם חמץ. וכך נהג "החזון איש" שאת הספרים שרצה ללמוד בפסח בדק דף אחר דף, ואת שאר הספרים מכר לגוי והניח לפניהם מחיצה, ועל-ידי כך נפטר מהחובה לבודקם.** אולם לדעת הפוסקים הסוברים שבדיקת חמץ נועדה למצוא

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', ה' בניסן תשס"ב (18 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חתיכות חמץ בשיעור של כזית (=כ 30 גרם), ברור שאין צורך בבדיקה דקדקנית כזו בספרים, שלא ייתכן שבין דפי הספר מונחת חתיכת חמץ בשיעור כזית. {ההמשך, בע"ה, מחר} [פניני הלכה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל